

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Halász Lajos pártfogó ügyvéd (Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky utca 7.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Farkas Géza ügyvéd (Kaposvár, Ezredév utca 1. fsz. 3.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen közös gazdálkodás eredményének elszámolása iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2006. május 25. napján kelt 5.P.22.006/2004/26. számú ítélete ellen a felperes által 27. és az alperes által 28. sorszám alatt benyújtott fellebbezések folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 240.000 (kettőszáznegyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd államot terhelő másodfokú díját 7.200 (hétezer-kettőszáz) forintban állapítja meg.

Felhívja a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a fenti pártfogó ügyvédi díjat - számla benyújtását követően - az ellátmány terhére a pártfogó ügyvéd részére utalja ki.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek 1999. szeptember 15. és 2001. október 31. napján a k-i sertéstelepen sertés hizlalást folytattak. Megállapodásuk szerint a felperes végezte a sertések ellátásával kapcsolatos munkákat, míg az alperes biztosította a közös gazdálkodáshoz szükséges pénzt és végezte a sertések vásárlásával, eladásával, a takarmány beszerzésével kapcsolatos feladatokat.

A közös gazdálkodás alatt a felperes 2.605.000 forintot vett át az alperestől.

A felek teljes bevétele a közös gazdálkodás idején 34.205.433 forint volt, s az együtt gazdálkodás megszakításakor 3.930.021 forint értékű állomány maradt az alperes birtokában.

A közös gazdálkodás idején felmerült teljes kiadás 29.144.028 forint volt, amelyből a takarmány költsége 16.481.996 forint. A fentiekből adódóan a nyereség 8.991.426 forint, amelynek a fele: 4.495.713 forint illeti a felperest, amiből a közös gazdálkodás idején 2.605.000 forintot már átvett.

A felperes keresetében 9.867.000 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mert az ő számításai szerint az elért nyereség fele része ez az összeg, a már átvett 2.605.000 forinton felül.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert állítása szerint az összes nyereség 3.053.038 forint volt, amelyből a felperes a már neki járó összegnél többet vett át, így a további követelése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében 1.890.713 forint és annak 2001. december 1-től járó kamatai megfizetésére kötelezte az alperest, az azt meghaladó keresetet pedig elutasította.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezett, a felperes fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását és az alperes marasztalásának 11.653.417 forintra történő felemelését kérte, míg az alperes az ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes következtetést levonva, helyes érdemi döntést hozott.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy az általa semmisnek tekintett - de az ítélethozatalig hatályossá nyilvánított - polgári jogi társasági szerződés alapján történt gazdasági tevékenység a felek között 2001. december 1-jén szűnt meg.

A felperes a 2003. december 30-án a K-i Városi Bíróságon 3.P.22.387/2003/1. számon előterjesztett keresetlevelében maga is ezt állította és a késedelmi kamatot mindvégig ettől az időponttól követelte. Ezt az előadását ismételte meg a S M-i Bíróság által 5.P.22.006/2004/4. számon jegyzőkönyvbe foglalt előadásában is. Csak a kiegészítő könyvszakértői vélemény ismeretében, a számára kedvezőbb elszámolás érdekében, a perindítás után két évvel állította először, hogy a közös gazdálkodás 2001. október 31-én fejeződött be (5.P.22.006/2004/16. számú előkészítő irat). Ezzel szemben az alperes az első perbeli nyilatkozatát követően, amelyben 2001. október végét jelölte meg a közös gazdálkodás befejeződéséként, elfogadta a felperes által közölt december 1-jei időpontot, amelyet az alperes apja is megerősített tanúvallomásában. Ehhez képest a felperes nem bizonyította, hogy a közös gazdasági tevékenység már 2001. október 31-én megszűnt, sőt annak indokát sem adta, hogy az eredeti előadását miért módosította.

Alaptalan az a felperesi állítás is, hogy az értékesített sertések száma az elszámolásban figyelembe vetténél nagyobb volt, hogy az alperes számlázás nélkül is értékesített állatokat. Erre a felperes abból következtetett, hogy az értékesítéskor kiállított állategészségügyi igazolások száma meghaladja azt a sertésszámot, amely az azonos napra vonatkozó eladási számlákban szereplő összes súlymennyiség és a sertések átlagos súlya hányadosából következik. Ez az érvelés azonban már azért is téves, mert a könyvelésben szereplő összesen 784 db állategészségügyi igazolással szemben az állattenyésztési szakértő 965 db állat értékesítését állapította meg. Az eltérés okát az alperes a másodfokú eljárásban igazolta, miszerint xy felvásárló nevére lettek esetenként kiállítva az állatorvosi igazolások, más tenyésztőtől is vásárolt sertésekre vonatkozó igazolásokkal együtt.

Alaptalan a szója felhasználására vonatkozó fellebbezési elszámolás is, hiszen a sérelmezett 43.909 kg szója elszámolására nem került sor. Az elsőfokú bíróság az alapkönyvszakértői vélemény 10/4. pontjában írt elszámolást vette alapul, amelynek nem része a felperes által sérelmezett 43.909 kg szója, ahogy arra a mezőgazdasági szakértői vélemény is utal. Az összesen 16.481.996 forint takarmány költség nem foglalja magába a felperes fellebbezésében írt 3.487.692 forint költséget, ezért alaptalan az annak levonása iránti kérelem. Ugyanez vonatkozik az alperes saját termelésű kukoricájának elszámolásával kapcsolatos fellebbezési előadásra is, hiszen az elsőfokú bíróság a közös gazdálkodás költsége körében nem vette figyelembe ezt a takarmánymennyiséget sem, és levonta a vizes etető 390.000 forintos költségét is.

Alaptalanul kifogásolja a felperes a 2000. szeptember 30-i, 2001. január 23-i és a 2001. március 12-i vásárlási számlák elfogadását, mert azok a könyvszakértő megállapítása szerint szabályosak, ezért az állatvásárlások bizonyítására alkalmasak, így az elszámolás során nem mellőzhetőek.

Ugyancsak alaptalan a fellebbezésnek a 2001. novemberében történt vásárlások elszámolását támadó része, hiszen a fent már kifejtettek szerint a közös

gazdálkodás 2001. december 1. napjáig tartott, így a novemberi vásárlás idején a közös gazdálkodás még fennállt.

Alaptalan az alperes fellebbezése is, mert az igazságügyi állattenyésztési szakértő az alperesnek a szakvéleménnyel szemben támasztott kifogásait személyes meghallgatása alkalmával tételesen és meggyőzően megcáfolta. Az alperes a fellebbezésében további érveket nem hozott fel, így az ott leírtak nem alkalmasak a megállapított tényállás megváltoztatására és az elsőfokú bíróság által elvégzett elszámolás módosítására.

A kifejtett indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mindkét fél fellebbezése sikertelen volt, azonban a felperes fellebbezése lényegesen nagyobb pertárgy értékre vonatkozott, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes részére másodfokú perköltséget fizetni. Az alperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése, valamint a 4/A.§-a alapján általános forgalmi adóval növelt összegben állapította meg.

A felperest pártfogó ügyvéd képviselte, akinek a díját a fellebbezés sikertelenségére tekintettel a 7/2002. (III.30.) IM. rendelet 5.§-ának (3) bekezdése alapján az állam viseli. A pártfogó ügyvédi díj összegét az ítéltábla a fenti IM rendelet 5.§-a (1) bekezdésének b) pontja, illetőleg (2) bekezdése, valamint az 1.§-ának (3) bekezdése alapján általános forgalmi adóval növelt összegben állapította meg és az 5.§-ának (6) bekezdése alapján intézkedett a pártfogó ügyvéd részére a díj kiutalása felől.

P é c s , 2007. január 11.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró